

Příběh vlajky

Komunál

Na lavičce v parku. Čistí stařec vlajku. Pošlapanou blátem. Když ji ráno našel v odpadcích.

Přišel k němu clapec. Co hraje si tu s míčem. Pozoruje starce. Co drží ve svých rukou. Špinavých.

Kluk se na starce zadívá. Rukávem slzy utírá. Ptá se co drží v rukou svých.

A co ten hadr znamená. Proč u toho pláče. Kde ten hadr našel. Proč má krev na dlaních.

Jak se bláto snaží očistit. Modrá, bílá, rudá. Tři barvy se střídají. Krev, mír a voda.

Nebo nebe. Boží oko. Ženský klín.

R: Sme jen Boží děti, obyčejnej chlap je hrdina. Všichni máme místo, na vlajce života.

Lev je v každým z nás, nenechme ho sykovat. Až ji budou bít. Zvedni se a znova vstaň.

Na kolena slzy budou chtít tak znova vstaň. Lev taky umírá, v boji častokrát.

Mír je barva bílá, čistota a víra. Rudá barva krve, prolitá za vlast a tebe.

Modrá je obloha, klid a čistá voda. Ta co krev umyje, ta co napít dává.

Každýmu z nás.

R:

Každej z nás by měl vždycky chtít, svou vlajku v sobě nechat vlátnout. Českou zem bránit chtívem být. I když se občas prohrává.

R: 1x

+ Sme jen Boží děti, obyčejnej chlap je hrdina. Všichni máme místo, na vlajce života.

Lev je v každým z nás, nenechme ho sykovat